

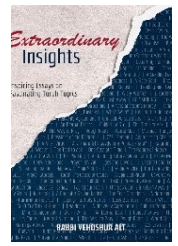
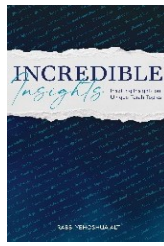
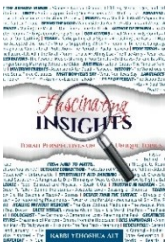
רעיונות מדהימים

פרשת ויקהל תשפ"ב, עלון מס' 425

להצטרפות לאלפי המנויים ולקבל את העלון חנם, לשלוח הערות או תגובות, נא ליצור קשר עם הרב יהושע אלט בכתובת yalt3285@gmail.com. העלון מתפרסם בשש יבשות וביותר מארבעים מדינות ברחבי תבל.

לרפואה שלמה אברהם דוד בן שרה בלימה

כדי לרכוש אחד מהספרים (באנגלית) של המחבר (עותק או ספר אלקטרוני) ולקבל אותו במשלוח עד דלת ביתך, אנא שלח דוא"ל לכתובת yalt3285@gmail.com או בקר בכתובת <https://amzn.to/3eyh5xP>.

This newsletter can also be viewed at <https://bit.ly/3z6ichJ>

Pour voir ou télécharger la version Française: <https://parshasheets.com/?s=Fascinating+Insights>

אפשר לקרוא את עלון זה בעברית באתר: <https://bit.ly/3mGmEOZ>

המחבר מרשה ומעודד לכל מי שרוצה להעתיק ולהפיץ את העלון לזכות את הרבים.

סמוי וטעים

אומרים ההנאה הצפויה גדולה בהרבה מההנאה האמיתית. אנו עשויים לדמיין כמה טעים אוכל מסוים נהדר, אבל ההנאה האמיתית, בזמן שהיא בפה שלנו, היא מינימלית מאוד. באופן זה פירש בית הלוי (פרשת בראשית, ד"ה במסכת) סרנו ממצותיך...ולא שוה לנו: לאחר שחטאנו, הבנו שזה לא כדאי כיון שלא השגנו בחטא את ההנאה שדמיינו (ולא שוה לנו).

זה נגרם על ידי החטא הראשון שבו הנחש אמר והייתם כאלה-ים יודעי טוב ורע (בראשית ג:ה), אתה תהיה כמו אלה-ים יודע טוב ורע - מה שהיה שקר. לכן, הוכנסה לאדם כמיהה מוטעית - להשתוקק למה שנמצא בדמיון שהוא תענוג שווא. אפילו על מה שרע, האדם יכול לחשוב שהוא טוב ולכמהה אליו.

כל תענוג מבטיח יתר על המידה ולא מספק. לכל תענוג יש גבול אם הוא נמשך עשר דקות או שעה. בהנאה, הפעם הראשונה היא הזמן הטוב ביותר ויש רק פעם ראשונה אחת.

כשאנשים מספרים על החוויה המהנה שלהם, למשל, חופשה, הם אומרים: "זה היה מדהים", "נהנתי", "נהנתי מאוד". שימו לב שהכל בלשון עבר. ברגע שהתענוג נהיה, הוא נעלם! זה תקף בכל תרבות ובכל תקופת זמן. כל ההנאות מוגבלות וחולפות.

הרינו. נצח ועוד

המספר 10 קשור להשלמה. דוגמאות לכך כוללות את העובדה שהעולם נברא עם 10 מאורות (אמירות), אברהם עמד ב-10 נסיונות ושנעשו עשרה ניסים לאבותינו בבית המקדש (אבות ה:א,ד,ז). אנו רואים גם ש-10 קשור להשלמה כאשר אנו מתבוננים בגוף האדם. ביצירתו של אדם בצורה מלאה יש 10 אצבעות ידים ו-10 אצבעות ברגלים.

המספר 9, לעומת זאת, מייצג את מה שנמצא בדרך להשלמה. הוא מסמל את פעולת הפנייה לעבר. אנו רואים זאת נרמז במילה תשע, שמקורה ב"שעה", פנה לעבר, כמו ב"ואל קין ואל מנחתו לא שעה" (בראשית ד:ה), אל קין ואל קרבנו הוא לא פנה.

רעיון זה מודגם בהריון שבו תקופת ההתפתחות המלאה של העובר נמשכת 9 חודשים. הריון הוא תקופה של ציפייה (כמו בביטוי של "לצפות לתינוק"). זהו תהליך התפתחותי וכוון בפנייה לקראת לידה, שאליו תגיע בלידת התינוק.

תחום נוסף שאנו רואים את המושג הזה הוא עם הזמן. ההשקפה היהודית על הזמן היא שהוא הכנה לעתיד. מדובר על פנייה לעבר יעד נבחר. למעשה, המילה "זמן", מתייחסת למושג הזמנה, הכנה. הזמן הוא האמצעי שבא לקבוע את עתידו האולטימטיבי של האדם, אמצעי עבורו להגיע לנצח. רעיון זה של זמן פונה לעתיד נרמז במילה שעה (מילה נוספת לזמן), שכן שעה ותשע מאותו השורש.

כל רגע של זמן הוא הזמנה להגיע למצב של השלמה וחיי נצח שמויצגים על ידי המספר 10. הקשר של האות "י" לנצח מוצג בהמשך.

1) הגמרא (מנחות כט:): מלמדת שהעולם הבא נברא באות "י", שערך המספרי הוא 10.

2) הגמרא (ערכין יג:): אומרת לנו שהנבל של העולם הבא יהיה בן 10 מיתרים. שוב, אנו רואים את המספר 10 המייצג את השגת מצב שלם.

3) האות "י" הפכת מילה לזמן עתידי (לדוגמה "ידבר"). זה רומז לעובדה שהעולם הבא יהיה מצב נצחי.

יישום לכך נמצא עם ראש השנה ויום כיפור. בראש השנה אומרים "היום הרת עולם", היום הריון של העולם. זה היה בראש השנה שה' ענה לתפילות של שרה, חנה ועוד (ברכות כט:). התפיסה של ראש השנה פונה לקראת יום כיפור 9 ימים לאחר מכן עם לידתו מחדש של האדם החוזר בתשובה כילוד תמים טהור.

הקריאה המסעירה להעביר את האדם לתשובה מתרדמתו הרוחנית היא מצוות תקיעת שופר (רמב"ם, הלכות תשובה ג:ד). זה מתחבר גם למספר 9, שכן דרישת המינימום היא לשמוע 9 תקיעות שופר עם שלושה סטים של שלושה צלילים (תקיעה, תרועה, תקיעה).

עונת מושקע

אסור לנו לבצע פעולות בשורה אחת, בין אם בהתנשאות, בלמידה או בכל דבר אחר. יש ציטוט שקורא: "הדבר המסוכן באמת בקיום הוא שזה לא שאלה של לשקוע או לשחות אלא שאפשר לצוף."

כאשר ר' שלומק'ה מזוועהיל הניח תפילין בכל בוקר, הוא שמח מאוד. פעם הוא ציין שהשמחה שיש לרשע כשהוא חוטא, אינה יכולה להשתוות לשמחה שהוא מקבל כשהוא מניח תפילין.

הגמרא (תענית כ:): מספרת לנו על מעשהו הראוי לשבח של ר' אדא בר אבהו שמעולם לא ישן בבית המדרש. אפשר להבין זאת גם כתורתו (בית המדרש) נלמדה בהתלהבות, ולא בצורה ישנונית (לא ישנתי).

מובא בגמרא מחלוקת שבה אומר ר' ישמעאל שצריך לעבוד וללמוד ואילו ר' שמעון בר יוחאי אומר רק ללמוד, הגמרא קובעת הרבה עשו כר' שמעון בר יוחאי ולא עלתה בידן (ברכות לה:), רבים עשו כמו ר' שמעון בר יוחאי ולא הצליח להם. אומרים מהבעש"ט שזה לא עבד כי הרבה עשו כר' שמעון, הם פשוט העתיקו את ר' שמעון בר יוחאי ולא עשו את זה מהתשוקה שלהם (יש פתגם שאומר "תהיה עצמך. כל השאר נלקחו כבר").

אדם חכם אמר: "על האדם לשמור על עצמו ועל ייחודו, ולא לחקות את רעיו... כי בתחילה נברא האדם בצלמו ורק אחר כך בצלם אלה-ים". אימרה אחרת אומרת, "הזמן שלך בעולם הזה מוגבל, אז אל תבזבז אותו בלחיות חיים של מישהו אחר."

ר' יצחק אייזיק שר (1875-1952) התבונן פעם בתלמידו, ר' שלמה הופמן (1922-2013), מחקה נוהג מסוים שלו ונזף בו בשאלה מדוע אתה עושה זאת? ר' הופמן השיב שהוא ראה את ראש הישיבה עושה את זה, אז הוא החליט לעשות את זה גם. ר' שר הגיב: "ראש הישיבה שלך הוא לא שולחן ערוך. אתה לא צריך לעשות כל דבר שאתה רואה אותו עושה." לאחר מכן, ר' שר הוציא ממנו הבטחה שלעולם לא יחקה את מנהגיו אלא אם כן יודע מדוע הוא עושה אותם ושקל היטב אם הם מתאימים גם לו.

כאשר נשרף בית המדרש של השפת אמת, הוא בירר מה מקור השריפה. כשאמרו לו שהוא הוצת מסיגריה בעליית הגג, הוא העיר שאם שריפה קטנה כזו יכולה להוביל לנזק רב, תארו לעצמכם מה יכולה לגרום בעירה קטנה של תורה ומצוות.

על ידי עשיית עבודת ה' בתשוקה ובאש נוכל לבנות מחדש את בית המקדש. לכך נרמז (בבא קמא ס:): בגמרא שאומרת שבית המקדש חרב באש וייבנה מחדש באש. זה יכול להיות שהוא ייבנה מחדש עם האש, התשוקה והלהט שאנו מכניסים לעבודת ה' שלנו.

ר' אלט זכה ללמוד תחת הרה"ג מרדכי פרידלענדער זצ"ל והוסמך לרבנות על ידי הרה"ג זלמן נחמיה גולדברג זצ"ל. ר' אלט הוציא שלושה ספרים במגוון נושאים בענייני יהדות ומחשבת ישראל. כתביו מופיעים באנגלית, אידיש, עברית, גרמנית וצרפתית.